

Ganste vist ikke. Lad mig blot gjøre opmærksom paa, at Rigsraadet desuagtet kunde vedtage et nyt Statslaan, ved Hjælp af hvilket det kunde leve i meget lang Tid uden at behøve en Skillings Tilskud fra Kongeriget, og Rigsraadet har jo en god Credit paa Penge-markedet, ja endog en ligesaa god Credit som Rigsdagen; det har i den sidste Tid sluttet Statslaan, der, i Betragtning af Tidsomstændighederne, have været ret fordelagtige. De Herrere ville altsaa ved dette Forslag slet ikke naae, hvad de vilde. Jeg for mit Vedkommende er kommen til den Anskuelse, at hvad enten man stemmer for § 6, som den findes i Finantslovsforslaget, eller for den af Mindretallet foreslaaede Endring under Nr. 4, som Regjeringen har erklæret at kunne gaae ind paa, raader man ikke Bod paa det Absurde, som ligger og maa ligge i Forholdene. Jeg er fattet paa at komme til en absurd Afstemning, ligesom vi tidligere have haft adskillige absurde Afstemninger, men jeg gaaer ud fra den gode Bevidsthed, jeg hengiver mig til det gode Haab, at det skal være sidste Gang, der overhovedet bliver Tale om en § 6 i Finantsloven. Jeg haaber, at naar der næste Gang i den danske Rigsdag forhandles om en Finantslov, det saa ikke bliver for Kongerigets særlige Anliggender alene, men for samtlige Anliggender. Jeg kan imidlertid ikke give mindste Garanti for, at dette vil skee, navnlig efter at jeg har seet den Udholdenhed, hvormed man efter ethvert nyt Nederlag paany reiser det gamle Banner og slaaes derfor, saaledes som navnlig det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds gjør med en paafjønneelsesværdig Udholdenhed; han er neppe slaaet ihjel derfor i Rigsraadets Landsdøling, før han dukker op dermed her. Det er roesværdigt og smukt fra hans Standpunkt; men med dette for Die, kan jeg kun tvivle om, at det vil gaae saa hurtigt med den endelige Ordning, som det ellers vilde gaae. Ikke desto mindre siger jeg, at alle vore Dnsker skulle være rettede paa, at vi ikke nogenstunde mere saae denne absurde § 6 at see; deri ligger den Medicin, det Lægemiddel, som de Herrere have foreslaaet, navnlig de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), Holbæk

Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel), skjøndt det er værre end Sygdommen.

Formanden: Rigsdagsmanden for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Barberg: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Hall: Jeg skulle heller ikke have taget Ordet under denne Forhandling, naar ikke et Udtryk, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) før brugte, havde foranlediget mig dertil, for dog ialtfald noget nærmere at forklare dette Udtryk. Jeg skal søge at være saa kort som mulig, skjøndt der, da jeg engang har reist mig, er et andet Punkt, som Sagens Gang, navnlig for et tidligere Studiums Vedkommende, maa give mig Anledning til at høre mig noget om. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds har i sit Foredrag idag brugt flere Uttringer, som idetmindste have overrasket mig noget, skjøndt jeg af lang Erfaring kender ham saa godt. Dertil regner jeg for Exempel Slutningsuttringen i hans sidste Foredrag, hvor han med en saa overordentlig Freidighed og Sindsro imødsaae en saadan Spaltning imellem Repræsentation og Regjering, som maatte blive en Følge af, at der vedtoges Beslutninger, der fra Regjeringens Side bestemt ere erklærede som eensbetydende med Finantslovsforslagets Forkastelse. Jeg har levende i Erindring en ganske anden Opfattelse af det ærede Medlem ved saadanne Leiligheder, hvor han netop har søgt med al den Vægt, som det var ham muligt at give sine Ord, at advare imod lettelig at komme ind paa en saadan Situation. Jeg hørte ogsaa det ærede Medlem udtale sig i et tidligere Foredrag om en enkelt Mand paa en Maade, der overraskede mig ikke lidt; idet han nemlig henvendte sin Opmærksomhed paa Udtalelser for mange Aar tilbage her i Rigsdagen fra en Mand's Side, med hvem det ærede Medlem ellers saare sjelden var enig, og hvis Prophetier, som ofte fremkom i Rigsdagen,